

[Aksel Larsen.]

mange Arbejdere snart ikke mere er til at bære, kan nedsættes, og dels for at 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne kan ophæves. Dette sidste er ikke blot et økonomisk Spørgsmaal for Kasserne, det er ogsaa et lovmæssigt Spørgsmaal, fordi det kræver Ændring i Arbejdsloshedsloven.

Vi finder endvidere, at det er paa sin Plads, at man nu, da vi staar over for Vintrens Indtræden, yder en kontant Pengehjælp til alle, der har gaaet langvarigt arbejdsløse. Vi mener, det er paa Tide atter at stille Vinterhjælpskravet i Forgrunden.

I øvrigt kan vi ikke erklære os tilfreds-stillede med de Udsigter, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gav os om en Fortsættelse af den hidtil gennemførte Sociallovgivning over for gamle og Invalid. Det er fuldkommen utilstrækkeligt, og det vilde det ærede Medlem ogsaa være nødt til at sige, hvis han virkelig kendte de Forhold, man byder Aldersrentenyderne, og de Forhold, man byder Invaliderne og de kronisk syge. Paa disse Punkter — naturligvis ogsaa paa en Række andre, men især paa disse — er der i allerhøjeste Grad Grund til at optage Sociallovgivningen til Revision og faa den forbedret, for det er en Skandale, hvad man byder disse Mennesker.

Det er nødvendigt, at der gennemføres en Lejerbeskyttelse, men ikke blot som en simpel Beskyttelseslovgivning for Lejerne; den bør efter vor Opfattelse parres med en Lovgivning om Foranstaltninger, der forhindrer den stadig mere om sig gribende Grundspekulation, som har sin store Skyld i, at Huslejen i Byerne er saa høj, som Tilfældet er.

Samtidig vil jeg fastslaa, at Kravet om en saadan Politik kan man ikke møde med Henvisninger til, at Politik er det muliges Kunst, og at man maa lade det være afhængigt af, hvad Landstinget tillader. Politik er det muliges Kunst — det er et af den forhenværende Socialministers Valgsprog, han fører det vel med over i sine nye Kontorer. Jeg kender intet, som ikke er det muliges Kunst. Det drejer sig blot om at skaffe de fornødne Muligheder for Gennemførelsen af den Politik, man ønsker gennemført. Man kan ikke blive ved at pukke paa, at det ikke lader sig gøre at faa dette eller hint gennemført, saaledes som

Forholdene ligger paa Rigsdagen. Man maa gøre sig klart, at der findes her i Landet en Folkevilje, som man ikke i Længden skal sidde overhørig, og som ikke vil finde sig i at blive bremset. Man maa være klar over, at hvis man udnytter den, og hvis man udnytter de Organisationer, der i denne Henseende staar til Arbejderbefolkningens Raadighed, saa er man i Stand til, paa Trods af Landstinget, at gennemtvinge en Lovgivning og en Krisepolitik i den Retning, jeg her har skitseret, i den Retning, som Flertallet af Befolkningen her i Landet ønsker det.

Det er imidlertid nødvendigt at benytte Lejligheden til at bede Ministrene om at udtale sig om deres Stilling til disse Problemer. Vi har ikke hidtil faaet meget at vide om, hvad der er Regeringens Hensigt, og det er i og for sig Kendetegnet paa Opportunister, at de saa vidt muligt ikke arbejder paa langt Sigt, at de saa vidt muligt ikke bekendtgør deres Planer eller giver politiske Retningslinier for den kommende Tids Virksomhed; saa er det altid lettere at ændre Signaler, slaa ind paa en anden Politik eller foretage sig Ting, som man egentlig ikke skulde have ventet af dem, naar der ikke er givet saadanne Løfter eller opstillet saadanne Perspektiver. Men alligevel maa man jo klamre sig til Haabet om, at det skal lykkes at faa positive Udtalelser om, hvilken Politik der skal føres paa disse Omraader, og hvorledes Regeringens Stilling er.

Socialdemokratiets nye Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, gav i den Henseende kun en Række Almindeligheder, stundom med et let lyrisk Præg over Fremstillingen, men sagde egentlig meget lidt positivt. Det ærede Medlem Hr. Krag har i den Forbindelse beklaget Savnet af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen som Socialdemokratiets Finanslovsordfører og har beklaget Savnet paa en saadan Maade, at jeg ærlig talt maa sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at man skal nu være forsigtig med at kaste med Ben — om Forladelse, med Sten, naar man bor i et Glas-hus. Men hvad angaar Spørgsmaalet om Ros til Regeringen og Regeringens stærke Stilling og alt det der, saa vil jeg sige, at naturligvis behøver man aldrig at savne Grund til at rose Regeringen, man behøver